

951

- 1832-1886. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και αποφάσεις διαζυγίου. Παραμυθιά (Θεσπρωτία).
Β. Κραψίτης, *Η ιστορία της Παραμυθιάς*, Αθήνα 1985, σ. 67-74.

952

1833. Συμβιβασμός. Βασαράς (Λακωνία).
Α. Σγουρίτσας, «Αἱ δικαιοπραξίαι τῶν προγόνων μας», *Μαλεβός* 2/17 (1922), σ. 7.

953

1833. Απάντηση της δημογεροντίας Τήνου στα ερωτήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τα κατά τόπους ισχύοντα νομικά έθιμα. Τήνος.
Μ. Τουρτόγλου, «Ἡ ἀπάντησις τῆς Δημογεροντίας Τήνου εἰς τὰ περὶ τῶν νομικῶν ἐθίμων ἐρωτήματα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης», *ΕΚΕΙΕΔ* 14 (1967) [1970], σ. 210-214. (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 2, σ. 220-224).

1833, 20 Ιουλίου

«Πρὸς τὸν Β. Ἐπαρχὸν Τήνου
Ἡ τοπικὴ Δημογεροντία Τήνου

Κατὰ συνέπεια τῆς ὑπ' ἀριθ. 330, καὶ ἀπὸ τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου μηνολογουμένης Ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 100 καὶ 122 προσκλήσεώς σας, παραλαβόντες, καὶ συμβουλευθέντες τοὺς προκριωτέρους καὶ εἰδημονεστέρους τῆς Πατρίδος μας, ἐσυλλέξαμεν τὰ ἄγαπτα ἔθιμα, τὰ ἰσχύοντα πρὸ ἀμνημονεύτου χρόνου εἰς τὸν Τόπον τοῦτον, φυλάξαντες τὴν σειρὰν τῶν ζητημάτων τῆς ἄνω Ἐγκυκλίου καὶ προσθέσαντες ὅσα ἄλλα ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῇ ὀκτὼ ζητημάτων.

Περὶ Κληρονομίας

Ζήτημα 1ον

Σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, ὅταν ἀποθάνῃ ὁ πατὴρ ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν τὰ παιδιά, λαμβάνοντα ἴσον μερίδιον ὅλα ἀνεξαιρέτως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, καὶ μεγαλύτερα καὶ μικρότερα.

Ζήτημα 2ον

Ὁ πατὴρ ἐχρεώσται ν' ἀφήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του πρὸς τὰ τέκνα του, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐδύνατο μὲν νὰ τὸ διαθέσῃ αὐθαιρέτως ἀλλ' ὅχι ἐκτὸς τοῦ χοροῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων, τῶν συγγενῶν καὶ τῆς ψυχῆς του. Ἐδύνατο δὲ ν' ἀφήσῃ καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἐξ αὐτοῦ ἀλλ' ἔδει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον μέρος.



Ζήτημα 3ον

Σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ὅταν ἀποθνήσκῃ εἰς ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν οἱ κατιόντες συγγενεῖς, ἂν δὲν εἶχεν κατιόντας, οἱ ἀνιόντες, ἂν δὲν εἶχεν ἀνιόντας οἱ πλάγιοι συγγενεῖς, ἂν δὲν εἶχεν πλαγίους συγγενεῖς ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνή, εἰς ἔλλειψιν δὲ τούτων ἀπάντων, ὅπερ ἦτο σπανιώτατον, ἢ κοινὴ Ἐκκλησία.

Ζήτημα 4ον

Ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον ἦτον ἄτεκνον καὶ ἀπέθνησκεν εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, διενέμετο ἢ περιουσία εἰς τρία ἴσα μερίδια, δηλαδή, ἐν ἐλάμβανον οἱ γονεῖς ἢ ὁ γονεὺς τοῦ ἀποθανόντος, ἐν ἢ ψυχῇ, καὶ τὸ ἄλλο ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος. Ἀνίσως δὲ οὐδεὶς ἐκ τῶν γονέων τοῦ τεθνεώτος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ζωὴν, ἐμοιράζετο μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν τοῦ τελευτήσαντος, τῆς ψυχῆς του, καὶ τῆς συζύγου κατ' ἴσα μερίδια. Ὅποτε δὲ ἢ περιουσία ἦτο σημαντικὴ καὶ εἰς τὰς δύο ἄνω περιπτώσεις ἀσυμφωνοῦσαν τὰ μέρη καὶ προσδιωρίζον τὸ διὰ τὴν ψυχὴν συνηθισμένον ἢ ἐπροσδιωρίζετο παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐμοιράζετο κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ζήτημα 5ον

Ὅλα τὰ παιδιά ἀρσενικά καὶ θηλυκά ἐκληρονομοῦσαν καὶ τοὺς δύο γονεῖς, λαμβάνον ἕκαστον τὸ ἀνάλογον μερίδιόν του ἀπὸ τὴν περιουσίαν καὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τῶν γονέων μὲ μόνην τὴν ἐξαίρεσιν ὅτι ὁ ἐπιζῶν γονεὺς ἐμβαιεν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐλάμβανεν ἴσον μερίδιον μὲ τὰ τέκνα του.

Π ε ρ ῖ Π ρ ο ι κ ὸ ς

Ζήτημα 6ον

Μόνον τὸ πρωτοῦπανδρευθὲν παιδίον θῆλυ ἢ ἄρρεν τὸ ὅποιον ἐπροικοδοτεῖτο ἐπίσης ἠδύνατο ἂν ἐνομίζετο ἀδικημένον νὰ καταβάλλῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων του εἰς τὴν κοινὴν συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ λοιπὰ ἀδέλφια τὴν κληρονομίαν ταύτην.

Ζήτημα 7ον

Ὅταν ἢ θυγάτηρ ἐπανδρεύετο μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της ἐλάμβανεν σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἐδύναντο νὰ τὴν προικίσουν δίδοντές της ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦτο.

Ζήτημα 8ον

Κατὰ τὴν σύναισιν τοῦ ἀνδρογύνου ἐκποιεῖτο ἰσχυρὰ ἢ προῖξ. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ γάμου, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως, ἢ φθαρεῖσα προῖξ ἔχαιρε προνόμιον ἐπὶ τῶν σωζομένων κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀγαθῶν τοῦ ἀνδρός ...

Οἱ εὐπειθεῖς Δημογέροντες

Ἰάκωβος Παξιμάδης

Ἰωάννης Σαγρέδης

Ὁ Γραμματεὺς

Μ. Φώσκολος».

